

Een nieuwe AMBASSADEUR: FLEUR BOOT

We hebben een nieuwe, jonge ambassadeur : mw. Fleur Boot (39). Ze studeerde medicijnen in Rotterdam en deed daar ook de specialisatie tot AVG-arts. Onze voorzitter Anneke Schoonbrood kwam met haar in contact door haar onderzoek in Zambia. Daarbij toonde zij veel belangstelling voor het werk van onze stichting. Zij heeft er alle vertrouwen in dat Fleur onze stichting goed zal promoten. Zij stelt zich zelf kort voor; in de volgende Nieuwsbrief gaan we er uitgebreider op in.

'Ik ben sinds 2016 arts voor verstandelijk gehandicapten en werk momenteel bij Aveleijn in Twente. Daarnaast werk ik ook als onderzoeker en docent bij de afdeling Geneeskunde van het Radboud UMC in Nijmegen. Ik deed onderzoek naar toegang tot hulpmiddelen voor mensen met een verstandelijke beperking in verschillende inkomenslanden. Daarop ben ik een samenwerking gestart met het Liliane Fonds voor het ontwikkelen van gezondheidstrainingen voor mensen met een verstandelijke beperking, gericht op begeleiders en veldwerkers zonder medische achtergrond. Het onderzoeksproject richt zich op bewustwording en kennisoverdracht omtrent verstandelijke beperking, stigmatisering en gezondheid, in met name lage inkomenslanden. En hoe we vervolgens een uitwisseling van kennis en uitkomsten met Nederland kunnen benutten voor de doelgroep. Het eerste land waar we aan de slag gaan is Zambia. We werken daar samen met Chesire Homes Society Zambia, de Sani Foundation en de Levy Mwanawasa Universiteit. Het project is net begonnen, ik hoop er de volgende keer meer over te kunnen vertellen!'

Liever GEVEN dan ONTVANGEN: Frank Dohmen

- Door Jane Piets-Hardenberg -
In een verlaat interview vertelt Frank Dohmen dat het plezier van geven groot is. Met zijn 36 jaar geniet Frank van het leven. Hij houdt van bijzondere feesten en verjaardagen, maar dan wel van het feest zelf en niet van het ontvangen van cadeautjes. Die mogen van hem achterwege blijven. Ieder jaar schenkt hij iets aan goede doelen, soms een bedrag en vaker nog persoonlijke inzet als vrijwilliger. 'Ach, in onze wereld van overvloed in Nederland, is al zoveel aanwezig. Ik heb alles wat ik nodig heb en ben daarmee tevreden.' Frank doet mee aan de bijdrage van het verjaardagspotje van de afdeling waar hij toe behoort: afdeling HRM bij Radar. Hij werkt er als verzuimcoördinator. Vanuit zijn vak werkt hij met geduld, passie en inlevingsvermogen. Hij staat voor duidelijkheid, rechtvaardigheid en begrip. Hij vindt het fijn om anderen aandacht te geven en als het even kan ook te verwennen met zijn kookkunsten. Hij draagt bij aan het verjaardagspotje maar wilt er niets van terugzien als hijzelf jarig is. 'Nee, hoor. Ik heb voldoende, geef het aan een goed doel!' Dat bracht mij als collega van Frank op het idee om hem te vragen of hij dan zijn bijdrage wil schenken aan Stichting Jonathan. Graag werkt Frank hier met alle plezier aan mee en hoopt dat anderen zijn voorbeeld volgen. Het hoeft geen groot bedrag te zijn, alle beetjes helpen. Namens het bestuur van Stichting Jonathan bedank ik Frank bij deze en wens hem uiteraard nog vele jaren toe.

[Colofon]

Jonathan Nieuws © is de periodieke nieuwsbrief van Stichting Jonathan.

Adres Hobbelrade 7, 6176 CG Spaubeek.

Facebook <https://www.facebook.com/stichtingjonathan/>

Telefoon: [06]187 690 86.

E-mail stichtingjonathan@xs4all.nl

Website www.stichtingjonathan.nl

Redactie Werkgroep PR Stg. Jonathan

Productie Hein Berendsen [hbpr.nl]

Print: hoenenenvandooren.nl

Donaties Ons werk kunt u steunen via een activiteit of bijdrage op bankrekeningnummer:

IBAN NL53 RABO 0138 7468 34.

BIC RABO NL24.

De Belastingdienst erkent ons als ANBI-instelling. Uw gift is dus fiscaal aftrekbaar.

STICHTING JONATHAN
WENST U EEN
INGETOGEN KERST
EN EEN
GELUKKIG NIEUWJAAR

Bevorderen van de zorg voor kinderen en jongeren met een verstandelijke beperking in Zambia

JONATHAN NIEUWS

Nieuwsbrief van Stichting Jonathan

Nr. 36
december
2020

stichting Jonathan

kleinschalige projecten voor kinderen en jongvolwassenen met een verstandelijke beperking in Zambia

De mondkapjes deden in 2020 ook bij de cliënten in Zambia hun intrede

HET LAATSTE NIEUWS uit IPAFU

Zuster Florence schreef samen met Anneke Veen deze bijdrage voor de Nieuwsbrief over de gebeurtenissen in de afgelopen tijd.

Als inleiding schrijft Florence dat Stichting Jonathan bijzonder snel hulp heeft verleend en hun enorm gesteund heeft in tijden van (corona)nood, crisis en problemen gedurende 2020. Ze schrijft: 'We zijn grote dank verschuldigd aan alle donateurs en het bestuur voor de financiële en inhoudelijke ondersteuning. Dit heeft het ons mogelijk gemaakt de meest urgente problemen in Ipafu aan te pakken.'

Volgens de officiële getallen lijkt het aantal covid-besmettingen landelijk gezien mee te vallen, maar net zoals in veel omringende landen zijn die getallen niet echt betrouwbaar. Er wordt heel weinig getest en veel mensen geven aan een familiaal verloren te hebben. Men is ook bang dat er een tweede golf komt. Door de landelijke en lokale maatregelen hebben de vrijwilligers van het project zich extra moeten inzetten om in contact te blijven met de cliënten. De mobiele telefoon is onmisbaar gebleken en ook een betrouwbare manier geworden om de cliënten te kunnen blijven ondersteunen.

Zo kunnen de vrijwilligers ervoor zorgen dat de medicatie voor de epilepsiepatiënten op tijd wordt bezorgd.

In september zijn de scholen weer geopend, na maanden gesloten te zijn geweest. Officieel zouden leerlingen online lessen moeten volgen, maar de meeste mensen hebben geen computer en ook is er vaak geen elektriciteit voor. Voor leerlingen op het platteland is dit programma al helemaal geen optie. Meer dan de helft van de bevolking leeft onder de armoedegrens; daarvan leeft driekwart op het platteland. Nu de scholen weer open zijn, gaan ook de leerlingen van het project weer naar school. De onderwijskrachten hebben de taak om te proberen de gemiste lessen in korte tijd in te halen. Of dit lukt is nog een grote vraag. Omdat afstand houden in de klas verplicht is, worden de kinderen van ieder jaar in twee groepen verdeeld. De ene groep krijgt les in de ochtend en de andere groep in de middag. Daar er vaak veel leerlingen in een groep zitten en er te weinig klaslokalen zijn, komt het vaak voor dat kinderen soms maar drie dagen per week voor een dagdeel les krijgen. Sommige kinderen krijgen buiten les, maar nu de regentijd begonnen is, zal dat ook niet altijd kunnen.

Duurzaam economisch empowerment

Om de cliënten en/of hun families in staat te stellen zelfvoorzienend te worden, heeft het project met de hulp van vrijwilligers veel energie gestoken in landbouwactiviteiten, zoals het bewerken van de akkers (zie rechts) en het houden van kippen, geiten of konijnen (zie rechtsboven). Stichting Jonathan heeft hiervoor fondsen beschikbaar gesteld.

Drie groepen deelnemers kozen ervoor om mais te verbouwen en één groep heeft besloten zich toe te leggen op het houden van dieren. De maisoogst was dit jaar bijzonder goed en de opbrengst is verdeeld onder de deelnemers. Daarnaast is er een reserve opgebouwd voor de aanschaf van nieuwe zaden voor het komende seizoen. Het houden van dieren wordt op verschillende manieren gedaan, gebaseerd op de mogelijkheden van de families. Ze worden

Boven: zr. Florence voert de kippen en de konijnen.
Beneden: de oogst wordt binnengehaald.

gestimuleerd om verschillende soorten dieren te houden voor consumptie en verkoop.

Welkom terug zuster Susan Katwishi

Zuster Susan (zie links) heeft dit jaar met succes een spirituele training gevolgd in Lusaka en is na negen maanden weer terug, vol energie en enthousiasme. Voor zuster Florence betekent dit een enorme takenverlichting.

VERZOEK aan onze DONATEURS: EXTRA GIFT

Door Anneke Schoonbrood, voorzitter Stg. Jonathan.

Ook in Zambia zijn er problemen door het coronavirus; veel mensen zijn besmet geraakt en/of lijden onder de financiële gevolgen door o.a. verlies van werk. Daarom hebben wij extra geld overgemaakt voor het project en het ziekenhuis te Ipafu.

Allereerst 4.400 euro voor de aanschaf van zeep, zaigoed voor de landbouwactiviteiten, extra voeding en medicijnen. Verder 3.000 euro voor de zusterscongregatie om deze crisis te boven te komen. De zusters zaten erg krap bij kas omdat de scholen gesloten waren en schoolgeld een belangrijke inkomstenbron is. Ook in Zambia bestaat een risico op een tweede golf en zijn de economische gevolgen van de eerste golf nog steeds te voelen. Wij hopen dat u, donateur, de coronaproblemen goed doorstaat: hopelijk bent u gezond gebleven en zijn de financiële gevolgen voor u beperkt gebleven. Als dat zo is, vragen we u een extra donatie te overwegen om het project ook in de komende maanden te kunnen ondersteunen. In deze Kersttijd is het goed solidair te zijn met mensen die het moeilijk hebben. Alvast bedankt voor uw gave. Vermeld s.v.p. bij uw extra gift: corona.

Gelukkig kunnen we ook een positieve ontwikkeling melden: zr Florence studeert naast haar drukke werkzaamheden online aan een universiteit. Zij gaat in het kader van deze studie twee onderzoeken doen: een evaluatieonderzoek naar de resultaten van ons project en de gevolgen van de coronacrisis daarop; het tweede onderzoek gaat over de beschikbaarheid van voorzieningen voor mensen met verstandelijke beperkingen in de Copperbelt. Stichting Jonathan zal zr. Florence financieel ondersteunen hierbij. Hopelijk zwakt de coronacrisis in 2021 af en komt er weer ruimte voor gewone ontwikkelingen.

Na 31 jaar AFSCHEID van TON VAN GESTEL

Op 14 oktober jl. nam het bestuur na 31 jaar afscheid van bestuurslid Ton van Gestel. Han Aalders en Ben van de Oever tekenen voor het afscheidsverhaal.

'Ton, wij kennen elkaar al een hele tijd, ik denk zo'n 45 jaar. Jij had je sporen al lang verdiend bij Stg. Welzijnszorg, toen wij daar als broekie binnen kwamen op de Landgraaf als groepsleidster. Jaren later waren we collega-hoofden en weer later, toen we je vroegen om bestuurslid te worden van de op te richten Stichting Jonathan, aarzelde je geen moment. Dat was 1989. En nu, vandaag 14 oktober 2020, 31 jaar later, nemen we officieel afscheid van jou als bestuurslid. Jammer, jammer, want je was een zeer betrokken bestuurslid.

Wij voelden ons destijds, als collega's, zeer betrokken bij alles wat daar in Zambia door 'Ons Nel' in gang gezet was. Ton jij hebt je 31 Jaar ingezet om Jonathan mede vorm te geven en het project te ondersteunen. Beroemd zijn jouw goede contacten en je grote netwerk met zusters in een aantal religieuze instellingen. Jij was er goed in om Jonathan te promoten waar je dat maar kon

en dank zij jouw inzet hebben we jarenlang donaties uit religieuze kringen mogen ontvangen. Tijdens de vergaderingen had jij steeds een goede inbreng en praktische ideeën. Je verstaat de kunst van het luisteren waardoor je een goed onderbouwd oordeel kon geven. Je hebt hart voor het project. We hebben bewondering voor je trouwe aanwezigheid, want dat was door je steeds aanwezige hoofdpijn niet altijd gemakkelijk. Je grote wens om eens het project in Zambia te bezoeken, kon door je gezondheidsproblemen nooit gerealiseerd worden. Maar de verhalen van de mensen die er wel geweest waren, motiveerden je om je in te blijven zetten voor het bevorderen van het welzijn van de jongeren met een verstandelijke beperking in Zambia. Een belangrijk moment in je leven was de koninklijke onderscheiding, voor je inzet bij vele instellingen en organisaties, zoals je begeleiding als bewindvoerder, mentor, en zorgcoördinator van twee broers.

Ton, we snappen dat je ermee ophoudt, maar weet dat wij jou als bestuurslid en als mens zullen missen. Laten we afspreken dat we elkaar af en toe een beetje op de hoogte houden, en laat het je vooral heel goed gaan. Alle goeds!'